

اثر مقادیر و روشهای کاربرد سولفات روی بر رشد و عملکرد درختان مرکبات در شمال خوزستان

گندمکار، اکبر و علیرضا پاکنژاد

اعضای هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد دزفول

جهت تعیین اثر مقادیر و روشهای کاربرد سولفات روی بر رشد و عملکرد درختان یارده پرتقال رقم سیاورز طرحی در قالب بلوکهای کامل تصادفی به ۹ تیمار و سه تکرار اجرا شد. تیمارها (در هر درخت) شامل: ۱- شاهد، ۲- ۱۰۰ گرم سولفات روی به صورت چالکود، ۳- ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت چالکود، ۴- ۳۰۰ گرم سولفات روی به صورت چالکود، ۵- ۲۰۰ گرم سولفات روی به صورت پخش سطحی، ۶- ۳۰۰ گرم سولفات روی بصورت پخش سطحی، ۷- محلول پاشی دو د ر هزار سولفات روی، ۸- محلول پاشی چهار در هزار سولفات روی، ۹- محلول پاشی شش در هزار سولفات روی. ۲۰ کیلوگرم کمپوست باگاس نیشکر به ازای هر درخت در تمامی تیمارها به کار رفت. تنها تیمارهای محلول پاشی باعث افزایش معنی دار غلظت روی در برگ گردید. عملکرد محصول بطور معنی داری در سطح پنج درصد در تیمار چهارم نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت. بطوری که حداکثر و حداقل عملکرد به ترتیب در تیمارهای چهارم و اول با ۱۲۰ و ۷۶/۷ کیلوگرم پرتقال به ازای هر درخت به دست آمد. این تیمارها موجب ۵۶ درصد افزایش عملکرد نسبت به شاهد شد. همچنین تیمار محلول پاشی چهار در هزار سولفات روی نیز باعث افزایش معنی دار عملکرد و تعداد میوه شد (۱۰۶ کیلوگرم در هر درخت). درجه بریکس، ویتامین ث، اسید سیتریک و درصد عصاره با کاربرد تیمارها تغییر معنی داری نداشت.